

sąd wojewódzki

4. prezes	600 zł
5. wiceprezes	500 „
6. sędzia — przewodniczący wydziału	400 „
7. sędzia — wizytator	400 „

sąd powiatowy

8. prezes	250—400 zł
9. wiceprezes	150—250 „
10. sędzia przewodniczący wydziału zamiejscowego, sędzia — przewodniczący wydziału (sądu) dla nielelnich	150—250 „
11. sędzia — przewodniczący innego wydziału	150 „

b) sądy ubezpieczeń społecznych

Trybunał Ubezpieczeń Społecznych

1. prezes	600 zł
2. wiceprezes	500 „

okręgowy sąd ubezpieczeń społecznych

3. prezes	400 zł
4. wiceprezes	250 „
5. przewodniczący wydziału	250 „

§ 4. Dodatek wymieniony w § 3 nie przysługuje pracownikowi w okresie urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz za czas przekraczający 3 miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek. W ostatnim przypadku jednak wstrzymanie wypłaty dodatku uzależnione jest od decyzji Ministra Sprawiedliwości.

§ 5. Pracownikom wymienionym w § 1, którym powierzono pełnienie obowiązków, bądź których delegowano na stanowisko uprawniające do dodatku przewidzianego w § 3, przysługuje na czas pełnienia tych obowiązków bądź delegacji — bez zmiany zasadniczego uposażenia — odpowiedni dodatek przywiązany do danego stanowiska.

§ 6. W razie przeniesienia pracownika wymienionego w § 1 na stanowisko, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, Minister Sprawiedliwości może zezwolić na zachowanie przez pracownika uposażenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.

§ 7. 1. Pracownikom wymienionym w § 2 lit. a) pkt 1—11 i lit. b) pkt 1—6 przyznaje się dodatek za wysługę lat.

2. Dodatek za wysługę lat wynosi 150 zł miesięcznie za każde 3 lata wysługi i nie może przekraczać kwoty 600 zł.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje niezależnie od innych dodatków i płatny jest miesięcznie z góry począwszy od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku bądź prawo do wyższej stawki dodatku.

4. Do wysługi lat zalicza się okresy służby po dniu 22 lipca 1944 r.:

- na stanowiskach sędziowskich, asesorskich, aplikantskich w sądownictwie powszechnym, sądach ubezpieczeń społecznych oraz na stanowisku dyrektora i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego,
- na stanowiskach prokuratorów, wiceprokuratorów, podprokuratorów, referendarzy śledczych, asesorów i aplikantów prokuratorskich,
- na stanowiskach wymienionych pod lit. a) i b) w wojskowej służbie sprawiedliwości,
- w b. Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na stanowiskach określonych przez Ministra Sprawiedliwości.

5. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć pracownikowi do wysługi lat również okres innej służby (wykonywania zawodu) aniżeli określone w ust. 4, jeżeli służba ta (wykonywanie zawodu) przyczyniła się do podniesienia jego kwalifikacji.

§ 8. Minister Sprawiedliwości ustali w drodze rozporządzenia w porozumieniu z Ministrem Finansów dla pracowników wymienionych w § 1, którym powierzono pełnienie funkcji nie przewidzianych w § 3, odpowiedni dodatek funkcyjny.

§ 9. Pracownicy objęci niniejszym rozporządzeniem zachowują prawo do uposażenia ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego rozporządzeniem dla zajmowanego stanowiska.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 24, poz. 111) z wyjątkiem § 10, który pozostaje w mocy do czasu wydania nowych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

263

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 października 1957 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów i aplikantów notarialnych.

Na podstawie art. 5, 7 i 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia notariuszów i aplikantów notarialnych (Dz. U. Nr 24, poz. 113) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

- w pkt 3 wyrazy „1050 zł” zastępuje się wyrazami „1050 zł — 1300 zł”,

- w pkt 4 wyrazy „820 zł” zastępuje się wyrazami „950 zł”;

2) w § 7:

- w ust. 1 wyraz „pięciolecie” zastępuje się wyrazem „trzydziecie”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć pracownikowi inny rodzaj służby w wymiarze sprawiedliwości, jeżeli służba ta przyczyniła się do podniesienia kwalifikacji pracownika na stanowisku wy-

mienionym w § 2.

c) dotychczasowy ust. 4 otrzymuje oznaczenie jako ust. 5.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

264

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 1957 r.

w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w państwowych przedsiębiorstwach rzeczoznawstwa i kontroli oraz spedycyjnych podległych Ministrowi Handlu Zagranicznego.

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o funduszu zakładowym na rok 1957 (Dz. U. Nr 53, poz. 240) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Handlu zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz zakładowy w działających według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Handlu Zagranicznego: Państwowe Przedsiębiorstwo Rzeczoznawstwa i Kontroli „Polcarga” i C. Hartwig S. A. Międzynarodowi Spedytorzy.

§ 2. Na fundusz zakładowy przeznaczają się część wygosparowanego zysku, a jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnęło zysku lub jeżeli suma utworzonego funduszu zakładowego jest wyższa od sumy wygosparowanego zysku, źródłem pokrycia funduszu zakładowego są środki obrotowe przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Fundusz zakładowy tworzy się w przedsiębiorstwach, które:

- 1) osiągną planowany zysk lub nie przekroczą planowanej straty,
- 2) wykonają plan usług w cenach zryczałtowanej taryfy spedycyjnej.

2. Przez planowany zysk, planowaną stratę, plan usług w cenach zryczałtowanej taryfy spedycyjnej rozumie się zyski, straty, realizację usług w cenach taryfowych, określone przez jednostkę nadrzędną, po wprowadzeniu zmian, jakie zaszły w planie z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa.

§ 4. Wysokość odpisu na fundusz zakładowy oblicza się przez zastosowanie określonego stosunku procentowego, zwanego dalej „stawką odpisu”, do podstawy obliczenia, o której mowa w § 5.

§ 5. 1. W przedsiębiorstwach planowo-rentownych, w których zysk w roku 1956 osiągnął co najmniej kwotę równą 10% osobowego funduszu płac tego roku — podstawę obliczenia wysokości funduszu zakładowego stanowi suma osiągniętego zysku w 1957 r.

2. W przedsiębiorstwach planowo-deficytowych, jak również w przedsiębiorstwach, w których zysk w roku 1956 był niższy od sumy równej 10% osobowego funduszu płac wykonanego w tym roku — podstawę obliczenia wysokości funduszu zakładowego stanowi suma odpowiadająca 3% wartości usług zrealizowanych w 1957 r.

3. Podstawę obliczenia wysokości funduszu zakładowego, o której mowa w ust. 2, powiększa się o sumę obniżki kosztów własnych w stosunku do 1956 roku lub pomniejsza się o sumę wzrostu kosztu własnego w stosunku do roku 1956.

§ 6. 1. Wysokość stawki odpisu określa się:

- 1) dla przedsiębiorstw, o których mowa w § 5 ust. 1 — stosunkiem procentu osobowego funduszu płac wykonanego w roku 1956 do sumy zysku osiągniętego w roku

1956, a jeżeli zysk ten jest niższy od sumy zysku planowanego na rok 1956 — do sumy zysku planowanego na rok 1956;

- 2) dla przedsiębiorstw, o których mowa w § 5 ust. 2 — stosunkiem, w jakim pozostaje 10% osobowego funduszu płac, wykonanego w roku 1956 — do sumy odpowiadającej 3,5% wartości zrealizowanych usług w roku 1956.

2. Zysk za rok 1956 podlega skorygowaniu o sumy wyliczone na podstawie zryczałtowanych stawek spedycyjnych obowiązujących od dnia 1 lipca 1957 r.

3. Minister Handlu Zagranicznego w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Handlu określi stawki odpisów na fundusz zakładowy dla poszczególnych przedsiębiorstw lub ich grup.

§ 7. W przedsiębiorstwach określonych w § 5 ust. 2 fundusz zakładowy obliczony według stawek ustalonych na zasadach określonych w § 6 ust. 2 nie może być wyższy od sumy odpowiadającej 1% wartości usług zrealizowanych w roku 1957 powiększonej o sumę obniżki kosztów własnych, uzyskanej w stosunku do roku ubiegłego.

§ 8. 1. W przypadku gdy przedsiębiorstwa, o których mowa w § 5 ust. 1, osiągną w roku 1957 zysk większy od zysku osiągniętego w roku 1956, odpis na fundusz zakładowy obliczony według stawek ustalonych na zasadach § 6 ulega podwyższeniu o odpis dodatkowy. Podstawę odpisu dodatkowego stanowi przyrost zysku w roku 1957 w stosunku do zysku osiągniętego w roku 1956.

2. W przedsiębiorstwach, które w roku ubiegłym osiągnęły zysk mniejszy od zysku na ten rok planowanego, podstawę obliczenia odpisu dodatkowego stanowi różnica pomiędzy zyskiem osiągniętym w roku 1957 a sumą zysku planowanego na rok 1956.

3. W przedsiębiorstwach, o których mowa w § 5 ust. 2, podstawę odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy stanowi suma, o którą obniżono koszty w stosunku do roku ubiegłego.

4. Stawkę odpisu dodatkowego ustala się w wysokości $\frac{3}{4}$ stawki odpisu, obliczonej na zasadach ustalonych w § 6.

§ 9. 1. Poza odpisem ustalonym na zasadach określonych w § 6 przedsiębiorstwa odpisują na fundusz zakładowy 10% od ponadplanowych wpływów dewizowych oraz od nadzwyczajnych wpływów dewizowych.

2. Przez nadzwyczajne wpływy dewizowe rozumie się:

- 1) uzyskane refakcje od kolei zagranicznych;
- 2) uzyskane prowizje od spedytorów zagranicznych;
- 3) uzyskane prowizje bukingowe;
- 4) wpływy wynikające z różnicy frachtów kolejowych przy organizowanych wagonach zbiorowych w przypadku opłacenia frachtu obciążającego odbiorcę zagranicznego;
- 5) wpływy z innych nie wymienionych tytułów uznanych i zatwierdzonych przez jednostkę nadrzędną.